

11. maj 2004

Udleveret til DST 1/4.06
KW.
KOPI

Notat vedr. et visitationskriterium til handicapstillæg for studerende på VU

Baggrund

Det fremgår af lov om tillæg til uddannelsessøgende i videregående uddannelser med varig funktionsnedsættelse, at studerende kan visiteres til det særlige tillæg, hvis den varige funktionsnedsættelse medfører meget betydelige begrænsninger i evnen til at påtage sig erhvervsarbejde. Den studerendes arbejdsevne skal altså som følge af funktionsnedsættelsen være reduceret til et absolut minimum.

For en del studerende med bevægelsesvanskeligheder – svære ryglidelser, lammelser, sclerose og lignende - er det en meget væsentlig del af symptomatologien, at der som følge af lidelsen finder en massiv udtrætning sted. Udtrætning kan uden videre siges at være specifik i forhold til handicappet og svarer ikke til den træthed/nedslidning som alle studerende kan hævde at opleve i forbindelse med at gennemføre en uddannelse. Det skal understreges, at den træthed/udtrætning der her er tale om, er fysisk og ikke psykisk/kognitiv.

Da udtrætning som nævnt er en del af symptomatologien for en del bevægelseshandicappede, vil en beskrivelse af udtrætningens omfang og betydning for den studerende indgå som et væsentligt element i de redegørelser for nedsat funktionsevne, som bliver udarbejdet af f.eks. speciallæger med henblik på ansøgning om det særlige tillæg.

Det vil derfor naturligvis også indgå i den vurdering af de studerendes arbejdsevne, som skal finde sted. I en del tilfælde vil der således kunne tildeles tillæg, fordi den studerende er så hæmmet og fysisk udslidt af sit bevægelseshandicap, at den pågældende *under ingen omstændigheder* kan bestride et normalt arbejde.

Problemstilling

Det er imidlertid mere usikkert, om bevægelseshandicappede - f.eks. en scleroseramt - der ifølge speciallægeerklæring højst kan være aktiv i et bestemt antal timer, som nødvendigvis må anvendes på at gennemføre den

uddannelse, pågældende er optaget på, *som følge heraf* kan siges at have meget betydelige begrænsninger i arbejdsevnen.

Funktionsnedsættelsens betydning for arbejdsevnen er ud fra denne betragtningsmåde påvirket af den handicappedes hovedaktivitet som fuldtidsstuderende og kan ikke betragtes isoleret herfra.

En anvendelse af udtrætning som visitationskriterium vil derfor i sig selv kunne udløse tillæg til en gruppe handicappede studerende, som ville kunne bestride et arbejde, hvis de ikke samtidig skulle passe et fuldtidsstudium.

Det skal understreges, at problemstillingen efter SPS-enhedens opfattelse er en anden end den som der redegøres for i bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser, § 1, nr. 1, hvoraf det fremgår, at der ikke skal "foretages en vurdering af, om de studiemæssige følger af en funktionsnedsættelse medfører et øget tidsforbrug under uddannelsen".

Der er netop ikke tale om kompensation til studerende, som må bruge flere timer end det der normalt forventes eller for den sags skyld til studerende som udtrættes på grund af dette forøgede tidsforbrug. Man kan derfor ikke som f.eks. ordblind argumentere for udtrætning med henvisning til en særlig belastning, der som følge af funktionsnedsættelsen udløser et forøget tidsforbrug.

Spørgsmålet retter sig således alene mod den gruppe, der som direkte følge af funktionsnedsættelsen ikke formår at være fysisk aktiv i tilstrækkelig grad til at varetage et arbejde ved siden af studierne.